

nemlig at det er fuldstændig flintrende ligegyldigt med det enkelte menneske. Det vigtige er, hvordan systemet kommer til at fungere. Hvad er det for en filosofi, der nu ligger bag Venstres politik?

Jeg er fuldstændig klar over, at Socialdemokratiet og De Radikale via vores mange, mange konferencer og høringer har fået overbevist Venstre om, at det var en dårlig idé, og har fået det mildnet lidt, men jeg spørger om, hvad det er for et menneskesyn, hvad for en filosofi og ideologi, der ligger bag denne her behandling af folk.

(Kort bemærkning).

Leif Mikkelsen (V):

Fru Anne Bastrup siger, at det er blevet lidt bedre. Jeg vil sige, at det er blevet meget godt, og derfor er det selvfølgelig irrelevant at spørge om filosofien bag Venstres politik med hensyn til det enkelte menneske her. Det er en lovgivning, der sikrer medarbejderne i en proces, hvor vi peger på, at når jobbet flytter, så flytter personer med. Det gør pengene også, og virksomhedsoverdragelsesreglerne gælder. Der tages særdeles meget hensyn til det enkelte menneske. Det flugter fint med Venstres ideologi og den måde, vi behandler medarbejdere på, og derfor er lovgivningen præcis, som den skal være.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så tror jeg vist ikke, der er flere spørgsmål til hr. Leif Mikkelsen. Så må det blive fru Pia Gjellerup som ordfører for Socialdemokratiet.

Pia Gjellerup (S):

Der er en lille ordveksling nede ved ordførerbordet om, hvordan man skal forlange, at ordførere er sanddru heroppe, og det kan man jo sige det kniber med.

Det, vi hørte i hr. Leif Mikkelsens indlæg her senest, var, at da fru Anne Bastrup sagde, at det var blevet lidt bedre, sagde hr. Leif Mikkelsen: Nej, det er blevet godt. Det må man tro er noget mere end lidt bedre. Men da vi hørte hr. Leif Mikkelsens indledende bemærkninger, fremgik det, at der simpelt hen bare var skrevet det, man hele tiden havde tænkt. Der var altså i virkeligheden slet ikke nogen ændringer. Det var jo strengt taget det, hr. Leif Mikkelsen kom frem til.

Kl. 12.55

Det er så langt fra sandheden, man kan komme, men ordførere er jo ikke underlagt noget sandhedsansvar, i hvert fald ikke herinde.

Jeg er meget glad for, at vi fra Socialdemokratiets side og Det Radikale Venstres side kunne presse regeringen til at lave, på et enkelt område faktisk, nogle ændringer med en reel substans, der også satte sig i egentlige lovændringer.

De var ikke så vidtgående, som vi gerne havde ønsket det. Vi havde fra Socialdemokratiets side gerne ønsket, at vi havde fået en højere grad af garanti for en ansættelse i den meget turbulente periode, man må påregne følger efter kommunalreformens ikrafttræden. Vi havde også håbet, at vi kunne få forvaltningslovens regler til at gælde. Det havde vi ønsket, det fik vi ikke helt, vi fik sådan noget, der minder om det.

Vi ville også have mulighed for, at tillidsrepræsentanterne ikke var omfattet af tavshedspligt, som de har været hidtil i regeringens forslag. Den har vi rent faktisk fået hævet, og der må man sige, at det kan hr. Leif Mikkelsen ikke mene er noget, man har haft til hensigt. Man har skrevet nøjagtig det modsatte i lovforslaget, og det bliver nu pillet ud. Det er stærkt tilfredsstillende og faktisk en reel ændring.

Så det, der er lykkedes, er at få staten forpligtet til at gå forrest ved at lave tryghedsaftaler med medarbejderne. Det var jo heller ikke nemt at komme dertil, for når vi kalder det forpligtelse for staten til at indgå tryghedsaftaler, bliver det også formuleret lidt anderledes fra hr. Leif Mikkelsens side og fra indenrigsministerens side. Det der med forpligtelse opfattes nu altså godt nok ikke som rart. Men det er en forpligtelse, og jeg vil ønske alle, der skal arbejde for medarbejdernes rettigheder i de kommende måneder og år, held og lykke med arbejdet. Der er et redskab, som kan blive svært at bruge over for en regering, især med hensyn til de statslige aftaler, der skal indgås.

Men jeg håber meget, at det vil vise sig, at noget af det, hr. Leif Mikkelsen siger, faktisk er rigtigt, at det var noget, man gerne ville. Det vil jo vise sig, og det vil være godt, men i hvert fald er det da endnu bedre, at det står som en forpligtelse i tekst vedtaget sammen med dette lovforslag. Det følges så også af en opfordring til kommunerne om at gøre noget tilsvarende. Kommunerne er i en række sammenhænge begyndt at diskutere tryghedsaftaler, og nogle har også lavet forberedelserne, for de nye kommuner og de nye medarbejdere, de får. Det er stærkt tilfredsstillende, og jeg synes, at nogle af kommunerne på den måde har bidraget til at inspirere til, hvordan man faktisk tilrettelægger store æn-